

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

בפני: כב' השופטת פאני גילת כהן

פלונית ת"ז
מיוצגת באמצעות עו"ד גיל שחף ואח'

תובעת

פלוני מספר זיהוי צד ב'
מיוצג באמצעות עו"ד מקסים ליפקין

נתבע

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

עניינו של ההליך דנא הוא ענייני רכושם של הצדדים נוכח פרידתם זה מזו ופקיעת נישואיהם.
בפתח הדברים יצוין, בקליפת אגוז, כי עסקינן בבני זוג לשעבר, אשר טרם נישואיהם נחתם בידיהם הסכם ממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין בבית משפט לענייני משפחה.
השניים נישאו, כאמור, כדת משה וישראל והביאו לעולם חמישה ילדים משותפים.
למרבה הצער, הנישואין לא עלו יפה, דרכיהם נפרדו ולא עלה בידיהם להסדיר בהסכמה את הכרוך בגירושין, למעט בעניין החזקת ילדיהם הקטינים וזמני השהות שלהם עמם.
המחלוקת בלב ההליך דנא נסובה סביב איזון המשאבים בין הצדדים, בפרט על רקע הוראותיו של הסכם הממון ופרשנותו.

רקע כללי

1. הצדדים נישאו זה לזו כדמו"י ביום
2. מחיי הנישואין נולדו לצדדים חמישה ילדים :
...
3. ביום ..., כשבוע ימים לפני נישואיהם, אושר וקיבל תוקף של פסק דין הסכם הממון אשר נחתם בידי הצדדים ע"י בית המשפט לענייני משפחה באשדוד (להלן: "הסכם הממון").

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

4. בהסכם הממון נקבע, בין היתר, כי על ענייני הרכוש של הצדדים יחולו הוראות חוק יחסי ממון, בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון"), תוך החרגת שווים של נכסים מסוימים מהסדר איזון המשאבים באשר הוגדרו בהסכם:
4. נכסים ששווים לא יאוזן
- הצדדים מצהירים בזאת, כי בנוסף לאמור בחוק הרי הנכסים הבאים לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלותו הבלעדית של האיש בלבד, והאישה לא תהיה זכאית לכל זכויות או חלק בהם:
- 4.1 דירה הנמצאת ברחוב ...
- 4.2 משאית מס' ... ונגרר מס'
- במידה והאיש ימכור את המשאית או את העגלה או את שניהם ביחד, הסכום שיתקבל ממכירה זו או משאית אחרת שתירכש בסכום המכירה, יבוא במקום המשאית והעגלה המצוינים לעיל, כרכוש האיש בלבד".
5. הצדדים וילדיהם המשותפים התגוררו משך כל שנות הנישואין בדירת הנתבע, המצוינת בהסכם הממון, אשר שוכנת ברח' ... (להלן: "דירת המגורים").
6. ביום 01.04.2018 עזב הנתבע את דירת המגורים. התובעת וכל חמשת ילדי הצדדים נותרו להתגורר בה עד עצם היום הזה ואילו הנתבע מתגורר ביחידת דיור שהוא שכר למגוריו.
7. ביום 25.06.2018 הגישה התובעת בבית משפט זה שלוש תביעות כנגד הנתבע: התביעה מושא ההליך דנא, תביעת משמורת ותביעה למזונות הקטינים.
8. כתב ההגנה הוגש ביום 09.10.2018 ובמסגרתו טען, בין השאר, הנתבע, כי יש לסלק התביעה על הסף נוכח הוראותיו של הסכם הממון. בו ביום ניתנה החלטה במסגרתה נקבע, כי ככל שהנתבע עותר לסילוק התביעה על הסף, עליו להגיש בקשה נפרדת בהתאם להוראות הדין.
9. ישיבת קדם המשפט הראשונה בשלושת ההליכים התקיימה לפני ביום 04.03.2019 בסופה ניתנה הוראה להגשת תצהירי רכוש ונקבע מועד לישיבת קדם משפט נוספת.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

10. ישיבת קדם משפט נוספת בהליך התקיימה ביום 08.07.2019, ונוכח הפערים בגרסאות העובדתיות של הצדדים, נקבע ההליך לשמיעת ראיות. כן נקבע, בהסכמה, כי מועד הקרע הוא מועד עזיבת הנתבע את דירת המגורים, דהיינו 01.04.2018 (להלן: "מועד הקרע").
11. מועד ישיבת ההוכחות נדחה לא אחת לבקשת הצדדים, בין היתר, נוכח עיכוב בקבלת מידע שהיה נחוץ להם על רקע התפשטות נגיף הקורונה.
12. ביום 30.07.2020, לאחר שהוחלף ייצוג הנתבע, הוגשה בקשה לסילוק התביעה על הסף. ביום 21.09.2020 ניתנה החלטה במסגרתה נדחתה הבקשה בין היתר נוכח השיהוי בהגשתה; שעה שהתביעה הוגשה בהתייחס לכלל נכסי הצדדים, לרבות אלה שלא הוחרגו בהסכם הממון; ושעה שההכרעה בטענות הצדדים טעונה בירור עובדתי.
13. הנתבע לא השלים עם ההחלטה והגיש בקשת רשות ערעור עליה, וביום 17.01.2021 היא נדחתה ע"י בית המשפט המחוזי (רמ"ש 60055-10-20).
14. ביום 30.11.2020 עתרה התובעת למינוי רואה חשבון חוקר לצורך הערכת שווי עסקו של הנתבע, ולאחר שהוגשה תגובת הנתבע, נעתרתי לבקשה והוריתי על מינויו של רו"ח יניב בוחניק כמומחה מטעם בית המשפט (להלן: "המומחה") לצורך הערכת שווי עסקו של הנתבע תוך חיוב התובעת לשאת במלוא שכר טרחתו.
15. בסופו של יום, ומשהתובעת לא עמדה בהחלטת בית המשפט ולא נשאה בתשלום שכר טרחת המומחה, בוטל מינוי המומחה עפ"י החלטה מיום 10.03.2021.
16. ביום 17.03.2021 התקיימה ישיבת ההוכחות בהליך דנא ובהליך המזונות ובסופה ניתנה הוראה להגשת סיכומים בכתב.
- הצדדים פעלו בהתאם.
- למותר לציין, כי חרף ההחלטה שניתנה בעניין היקף הסיכומים, אשר הוגבל ל-12 עמודים, הגיש הנתבע סיכומים בהיקף כולל של 24 עמודים. בנסיבות אחרות, ראוי היה להשיב לידי הסיכומים על מנת שייגשם בשנית בהתאם להוראות בית המשפט, אך הדבר לא נעשה בשל הספק שמא ההחלטה הובנה בטעות ע"י ב"כ הנתבע כך שהגבלה נקבעה בהתייחס לכל אחד מההליכים בנפרד ולא לשניהם גם יחד.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

1

2

כן יצוין, כי התובעת ויתרה על הזכות שניתנה לה להגשת סיכומי תשובה.

3

17. להשלמת התמונה יצוין, כי התובעת הגישה תביעה בבית הדין הרבני לחיוב הנתבע

4

בכתובתה על סך 1,000,000 ₪. למיטב ידיעת בית המשפט, בירור התביעה טרם

5

הסתיים. עוד ובנוסף הגישה התובעת בבית הדין הרבני תביעה למזונות אישה, ובית

6

הדין חייב הנתבע לשאת במזונותיה בסך 3,000 ₪ בחודש.

7

8

9

תמצית טענות הצדדים

10

18. לטענת התובעת, היא לא הייתה מיוצגת בשלב עריכת הסכם הממון, אשר נחתם ימים

11

ספורים לפני חתונת הצדדים ובהיותה בחודש השביעי להריונה. לטענתה, היא חתמה

12

על ההסכם מבלי לקרוא אותו עת כל רצונה היה להינשא לנתבע.

13

14

כן נטען על ידה, כי חרף הקבוע בהסכם הממון, נהג הנתבע כמי שהתכוון לשתפה

15

ספציפית בבעלות בדירת המגורים וחיי הנישואין של הצדדים נוהלו תוך שותפות מלאה

16

ביניהם; הם התגוררו בדירת המגורים קרוב ל- 20 שנה, ולמצער 16 שנה (ממועד

17

הנישואין), והיא ממשיכה להתגורר בה עד עצם היום הזה; דירת המגורים הורחבה

18

ושופצה ממקורות כספיים משותפים של הצדדים.

19

20

באשר לעסקו של הנתבע נטען על ידה, כי הוא שימש כמקור הפרנסה היחיד של

21

המשפחה, כי היא סייעה בניהולו וכי ההכנסות מן העסק הופקדו בחשבון הבנק

22

המשותף של הצדדים ובאמצעותו גם כוסו הוצאותיו. לדיתה, הנתבע עצמו הודה, כי

23

מלוא הפעילות הפיננסית של העסק נוהלה באמצעות חשבון הבנק המשותף, וכי מימון

24

הרכישה של המשאית והרכב בשנת 2015 נעשה באמצעות החשבון המשותף; לטענת

25

התובעת בניגוד לנטען ע"י הנתבע, העסק לא הוחרג במסגרת הסכם הממון ממסת

26

הנכסים בני האזון, והדבר גם לא נטען בכתב ההגנה שלו. הנתבע לא הוכיח טענתו

27

לפיה המשאית והעסק חד הם, וממילא המשאית המוזכרת בהסכם הממון נמכרה

28

ונרכשו תחתיה משאיות אחרות כאשר האחרונה שבהן נרכשה בשנת 2015 ומימונה

29

נעשה באמצעות החשבון המשותף כאמור.

30

31

באשר לחובות טוענת התובעת, כי בניגוד לנטען ע"י הנתבע, נכון למועד הקרע עמדו

32

החובות המשותפים על כ-200,000 ₪ בלבד. עוד נטען על ידה, כי הנתבע לא הוכיח

33

טענותיו לפיהן היא יצרה חובות והבריחה כספים מתוך הקופה המשותפת.

34

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

עוד ובנוסף טענה התובעת, כי לטובת הנישואין והמשפחה היא ויתרה על התפתחותה האישית והמקצועית.

לדידה, די בטענות הנתבע כדי ללמד על בטלות הסכם הממון, היות שהוא מבקש לקיים רק התניות בו שהן נוחות עבורו.

בסיכומיה הוסיפה וטענה התובעת, כי הסכם הממון אינו בר ביצוע ובנסיבות העניין אכיפתו תהא בלתי צודקת. לשיטתה, נפקות קיום ההסכם היא הותרתה חסרת כל לעומת הנתבע, אשר יוותר בעליהן של מלוא הזכויות בדירת המגורים, ימשיך לעבוד בעסקו, ייהנה מוותק ומאופק תעסוקתי וגם מסכומי הכסף שהוא דורש, כי תשיב לידיו.

19. מנגד טוען הנתבע, כי דין התביעה להידחות.

התובעת עותרת לקבלת סעד העומד בסתירה להוראות הסכם הממון בלא שהוגשה על ידה תביעה לביטולו; הסכם הממון נחתם מרצונם הטוב והחופשי של הצדדים והדבר עולה מפורשות מעדות התובעת; טענות התובעת בסיכומיה לפיהן הסכם הממון נעדר כל נפקות משפטית או מעשית מהוות הרחבת חזית אסורה, ודין להידחות. התובעת נהגה בחוסר תום לב ולא עתרה גם לאיזון שווי הרכב הרשום על שמה. היא אף סירבה למכור אותו לשם כיסוי החובות המשותפים, ויתרה מכך פעלה לרישום משכון על זכויותיה בו להבטחת תשלום שכר טרחתם של באי כוחה.

בעניין דירת המגורים טוען הנתבע, כי הזכויות בה נרכשו על ידו ממקורות כספיים פרטיים שהיו ברשותו טרם הנישואין; כי התובעת לא הוכיחה שיש לה חלק בהשבת הדירה, תוך הבהרה מצדו שהוספת החדר המוגן היא פרי מהלך שהיה ביוזמת המדינה ובמימונה; הסכם הממון תקף, אך אפילו יקבע שאינו תקף, הרי שבהתאם להוראות חוק יחסי ממון, משעסקין בדירה שנרכשה על ידו טרם נישואי הצדדים, כי אז מדובר ב"נכס חיצוני", שהוא בבעלותו הבלעדית ואין לאזן את שוויו. כן נטען על ידו, כי חרף עתירת התובעת להכיר בה כבעלת מחצית מן הזכויות בדירת המגורים, במסגרת חקירתה הנגדית הובהר על ידה, כי היא עותרת להחזר שווי ההשקעות שלה בדירה.

באשר לעסק טוען הנתבע, כי הוא נסוב סביב משאית והנגרר שהם חליפי המשאית והנגרר שהיו בבעלותו טרם הנישואין ומוזכרים בהסכם הממון, ולא בכדי ויתרה התובעת על מינוי המומחה שנדרש להערכת שווי העסק.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

1 באשר לחובות טוען הנתבע, כי התובעת אשר תכננה הליך הגירושין מראש, הבריחה
2 כספים מהחשבון המשותף לחשבון הבנק הפרטי שלה ולחשבוניות בנק עלומים, לרבות
3 חשבון הבנק של אביה המנוח. התובעת אף נטלה הלוואה מתחדשת בסך 100,000 ₪
4 ללא ידיעתו ו/או הסכמתו, ויעודה של ההלוואה האמורה אינו ידוע לו.

דיון והכרעה

6 20. כבר כעת יובהר, כי אין מקום להידרש במסגרת ההליך דנא לטענת התובעת בעניין
7 ביטול הסכם הממון.

8
9 21. כפי שצוין ע"י הנתבע, בדין ובצדק, התובעת לא הגישה תביעה לביטול הסכם הממון,
10 ולכן אין להידרש באורח אגבי לטענות בעניין נסיבות החתימה עליו ו/או האישור שלו.
11 ככל שסברה התובעת, כי נפלו פגמים בשלב כריתת ההסכם ו/או בהליך האישור שלו
12 ע"י בית המשפט, חזקה עליה כי הייתה פונה בהליך מתאים לביטולו.

13
14 22. יוער, כי כבר במסגרת הדיון מיום 18.07.2019 הובהר, כי לא מונחת לפני בית משפט
15 זה תביעה לביטול הסכם הממון, ומשכך יש להתייחס אליו כשריר וקיים (עמ' 18 ש'
16 16-18 לפרוטוקול הדיון).

17
18 23. אף על פי כן, לכל אורכם של סיכומיה עתרה התובעת לביטול הסכם הממון (ראו
19 לדוגמה סעיף 21 לסיכומים), תוך שבאופן תמוה אווזת היא בדעה, כי הנטל להוכיח
20 שיש לקיים את הסכם הממון רובץ לפתחו של הנתבע. טענות התובעת לפיהן הסכם
21 הממון אינו בר ביצוע ו/או שאכיפתו היא בלתי צודקת אכן מהוות הרחבת חזית
22 אסורה.

23
24 24. מושכלות יסוד הן, כי אין בעל דין רשאי לחרוג מן היריעה שנפרסה בכתבי הטענות
25 בהליך, שאם לא כן, מדובר בהרחבה או בשינוי חזית האסורות על פי דין. לפיכך, אין
26 להידרש, כאמור, לטענות בעניין ביטול ההסכם. יתר על כן וגם אלמלא מדובר היה
27 בהרחבה או בשינוי החזית, ברי כי משעה שהסכם הממון עומד בדרישות הדין (דרישת
28 הכתב ודרישת האישור בידי ערכאה מוסמכת), הנטל להוכיח שדינו להתבטל מונח על
29 כתפי התובעת (ולא כנטען על ידה, כי הנתבע לא עמד בנטל להוכיח שיש לקיים
30 ההסכם).

31
32 25. ידוע, כי חוק יחסי ממון הוא חוק מיוחד שיש בו תוספת על דיני החוזים הכלליים.
33 בפסיקה הובהר, כי נוכח היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים הקיימים בין בעל
34 לאישה, קבע המחוקק, שלא יהא תוקף להסכם ממון ביניהם, אלא אם כן משתכנעת

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 ערכאה שיפוטית, שהוא נעשה מתוך רצון חופשי, ללא לחץ וכששני הצדדים הבינו
2 בדיוק את תוכנו ואת התוצאות האפשריות של חתימתם עליו (ראו למשל: ע"א 4/80
3 **מונק נ' מונק**, פ"ד לו(3)421).
- 4
5 26. בתי המשפט על ערכאותיהם השונות שבו והבהירו, כי הסכם ממון שאושר בפסק דין
6 הוא הסכם לכל דבר ועניין. לפיכך, ניתן לבטלו, במידה שתוכח עילת ביטול כגון:
7 טעות, הטעיה, כפיה או עושק (ראו למשל: ע"א 1581/92 **ולנטין נ' ולנטין**, פ"ד
8 מט(3)441). עם זאת, יש ליתן משקל לכך שהסכם הממון עבר תהליך של אישור.
9 האישור אינו ניתן אלא לאחר שהגורם המאשר נוכח לדעת כי ההסכם נעשה בהסכמה
10 חופשית של שני בני הזוג ובהבינם את משמעותו ותוצאותיו. לפיכך, רק במקרים
11 קיצוניים ניתן יהא להביא לביטולו של הסכם ממון שאושר כאמור בעילה של כפיה,
12 עושק או הטעיה (ראו למשל: ע"א 5490/92 **פגס נ' פגס**, פורסם במאגרים
13 האלקטרוניים).
- 14
15 27. צא ולמד, כי לפסק דין המאשר הסכם ממון שני פנים: האחד, של הסכם החוסה תחת
16 דיני החוזים הכלליים, והשני, של פסק דין לכל דבר ועניין. לפיכך, על המבקש לבטלו
17 רובץ הנטל להוכיח שנפל פגם בהליך כריתתו ו/או בהליך האישור שלו.
18 נהיר, אפוא, כי מדובר בשתי משוכות גבוהות אשר עליו לצלוח, ובמצב דברים זה, לא
19 בכדי נקבע בהלכה הפסוקה, שיהא זה במקרים נדירים בלבד.
- 20
21 28. למעלה מן הצורך יצוין עוד, כי מושכלות יסוד הן שהסכמים יש לכבד, וכי עפ"י ההלכה
22 הפסוקה, משמדובר בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין, אין לבטלו אלא אם קיימים
23 טעמים כבדי משקל במיוחד. זאת, בין השאר, על מנת להגן על הערכים של סופיות
24 הדיון, היציבות והוודאות המשפטית (ראו למשל: ע"א 2495/95 **בן לולו נ' אטרש ואח'**,
25 פ"ד נא(1)577).
- 26
27 29. בהינתן האמור לעיל, המסקנה המתחייבת היא, שאין מקום להידרש לטענות התובעת
28 בדבר ביטול הסכם הממון.
- 29
30 30. למעלה מן הצורך יובהר להלן, בתמצית, כי ממילא דין טענות התובעת בעניין **נסיבות**
31 **החתימה על הסכם הממון להידחות:**
- 32
33 א- דין הטענה לפיה היא לא הבינה תוכן ההסכם להידחות בהינתן החזקה העובדתית
34 שנקבעה בהלכה הפסוקה, לפיה חתימת אדם על מסמך משפטי מלמדת על כך
35 שהוא קראו והסכים לתוכנו טרם החתימה עליו: "**כלל הוא כי אדם החותם על**

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

מסמך מוחזק כמי שקרא אותו והבין את תוכנו וכי חתם עליו לאות הסכמתו
בייחוד כאשר מדובר במסמך מהותי ביחס לנכסיו, דוגמת שטר משכנתה (ע"א
1513/99 דטיאשוילי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ [1]; ע"א 6645/00 עו"ד ערד נ'
אבן [2]). עוד נפסק כי המבקש לסתור חזקה זו צריך להוכיח את גירסתו בראיות
פוזיטיביות כאפשרות קרובה (ראו: ע"א 1513/99 הנ"ל [1] וכן ע"א 1548/96 בנק
איגוד לישראל בע"מ נ' לופו [3]). (ע"א 6799/02 משולם יולזרי נ' בנק המזרחי
המאוחד בע"מ, פ"ד נח(2) 145).

ב- הטענה לפיה החתימה על הסכם הממון הייתה לכאורה בלית ברירה מצד התובעת,
משנעשתה ימים ספורים לפני נישואי הצדדים לא הוכחה ודינה להידחות גם מן
הטעם שמעדותה עולה, כי במסגרת הדיון באישור ההסכם היא אישרה בפני בית
המשפט שהוא נחתם בהסכמתה ומרצונה החופשי (עמ' 37 ש' 13-4 לפרוטוקול
הדיון מיום 01.11.2020 בהליך יישוב הסכסוך – י"ס 18-04-17600).

ג- אין מקום גם לקבל הטענה לפיה התובעת לא הייתה מיוצגת עובר לחתימה על
הסכם הממון ובכך להצדיק ביטולו, משלא נטען וממילא לא הוכח, כי נמנעה ממנה
האפשרות לקבל ייצוג ומשההסכם עבר תחת שבט ביקורתו של בית המשפט וקיבל
אישורו לאחר דיון במעמד הצדדים, כאמור.

הסוגיות שבמחלוקת

31. הליך זה נסוב, אפוא, סביב שלוש סוגיות מרכזיות:
א- האם חרף קיומו של הסכם הממון במסגרתו הוחרגה דירת המגורים ממסת
הנכסים בני האיוון זכאית התובעת למחצית הזכויות הקנייניות בה נוכח כוונת
שיתוף ספציפית של הצדדים לגביה;

ב- האם עסקו של הנתבע הוחרג ממסת הנכסים בין האיוון משהמשאית והנגרר
הוחרגו ממנה במסגרת הסכם הממון;

ג- תוצאת איוון המשאבים בהתייחס ליתר הנכסים החיוביים והשליליים (החובות
המשותפים) שנצברו ע"י הצדדים בתקופת הנישואין.

המסגרת הנורמטיבית

32. משהצדדים שלפנינו נישאו לאחר שנת 1974, המשטר החל על ענייני הרכוש שלהם,
כתוצאה מנישואיהם, הוא זה הקבוע בחוק יחסי ממון.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1
- 2 33. בסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון נקבע לאמור: "עם התרת הנישואין או עם פקיעת
3 הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג
4 למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט – (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין
5 או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין".
- 6
- 7 34. הנה כי כן, בחוק יחסי ממון על פיו נקבע הסדר של שיתוף רכושי דחוי בין בני זוג
8 נשואים למועד פקיעת הנישואין בדרך של איזון משאבים הוחרגו מבסיס האיזון
9 נכסים שלא הושגו ב"מאמץ משותף" של הצדדים, דהיינו נכסים שהיו בבעלות מי
10 מהם טרם הנישואין ו/או נכסים אשר התקבלו בידי מי מהם בתקופת הנישואין
11 ממקורות חיצוניים (ירושה/ מתנה).
- 12
- 13 35. לצד האמור, עדים אנו לפסיקה במסגרתה נקבע, בעקבות הלכה שיצאה מלפני בית
14 המשפט העליון, כי התנהלות בני זוג לאורך חיי הנישואין שלהם עשויה ללמד על כוונת
15 שיתוף של בעל הנכס החיצוני כלפי בן הזוג האחר, כך שחרף הוראות הדין, ייקבע
16 ששוויו של נכס הוא בר איזון, ובלבד שיוכח קיומו של "דבר מה נוסף" המלמד על
17 כוונת שיתוף לגביו. ברור, כי על בן הזוג הטוען לקיומה של כוונת שיתוף ספציפית ביחס
18 לנכס החיצוני מוטל הנטל להוכיחה ולהצביע על דבר המה הנוסף, כהגדרתו בהלכה
19 הפסוקה.
- 20
- 21 אין טעם להכביר מלים בדבר, אך נהיר, כי שמשעסקין בחרג לכלל ומשיש בכך סטייה
22 מהוראות החוק, קביעה ממין זו האמורה תתקבל במקרים חריגים בלבד (ראו למשל:
23 רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נ"ו (6), 175; בע"מ 1398/11 אלמונית נ'
24 אלמוני, פורסם במאגרים האלקטרוניים).
- 25
- 26 36. לפיכך, על הטוען לכוונת שיתוף ספציפית להביא בפני בית המשפט ראיות כבדות
27 משקל, המעידות, כי התנהלות הצדדים מלמדת בבירור שמדובר בנכס משותף, על אף
28 שהוא "נכס חיצוני" במובנו של חוק יחסי ממון, ומשכך שוויו הוא בר איזון.
- 29
- 30 37. דברים אלה מקבלים משנה תוקף, עת מעבר להוראת סעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון
31 המובאת לעיל, נערך בין בני הזוג הסכם ממון, שאושר וקיבל תוקף של פסק דין
32 כמצוות המחוקק, משהוא משקף, כמובן, את בחירתם, כחלק מן האוטונומיה והרצון
33 החופשי שלהם, לתמוך יתדות הדין בהסכם קונקרטי ולעגן בכתב ההסכמות ביניהם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

על מנת להבטיח שהן תישמרנה בהינתן המשמעויות הכלכליות שיש למוסד הנישואין
בפרט עם פקיעתם.

דירת המגורים

38. כאמור, חרף לשונו הברורה של הסכם הממון בעניין דירת המגורים, והסכמת הצדדים
כעולה ממנו, כי שוויה יוחרג מאיזון המשאבים בין הצדדים, עתרה התובעת בתביעתה
לסעד הצהרתי לפיו היא בעלת מחצית מהזכויות בדירת המגורים.

39. לטענתה, יש בהתנהגות הנתבע כדי להוכיח כוונת שיתוף ספציפית בלתי מסוייגת
בהתייחס לדירת המגורים: חיי הנישואין התנהלו בשותפות מלאה; הצדדים התגוררו
יחד בדירת המגורים קרוב ל- 20 שנה, ולמצער 16 שנה (ממועד הנישואין ועד עזיבת
הנתבע), והיא מתגוררת בה עד עצם היום הזה; דירת המגורים שופצה ושטחה הורחב,
והממון לכך נעשה ממקורות כספיים משותפים של הצדדים.

40. מנגד טוען הנתבע, כי מדובר בדירה שנרכשה על ידו ממקורות כספיים פרטיים שלו,
שהיו ברשותו טרם הנישואין; לא עלה בידי התובעת להוכיח שהיא שותפה לעליית
שוויה של דירת המגורים; השינוי היחיד שבוצע בדירה תוך כדי נישואי הצדדים הוא
הוספת חדר מוגן בלבד, והדבר נעשה ביוזמת המדינה ובמימונה. כן נטען על ידו, כי
אם יקבע שהסכם הממון מבוטל, כטענת התובעת, הרי שממילא עפ"י הוראותיו של
חוק יחסי הממון, משמדובר בדירה אשר נרכשה טרם נישואי הצדדים, שוויה אינו בר
איזון.

41. בראי כלל הנסיבות במקרה דנא, משאין חולק, כי הדירה הייתה בבעלות הנתבע קודם
לנישואי הצדדים וכי שוויה הוחרג מהסדר איזון המשאבים באמצעות הסכם הממון,
כאמור, לא מצאתי כי עלה בידי התובעת להרים הנטל (הכבד) המוטל עליה להוכיח
שהיא בעלת מחצית מן הזכויות בה.

42. אמנם אין חולק, שהצדדים התגוררו בדירה משך כל שנות נישואיהם וגידלו בה את
חמשת ילדיהם, אך אין די בכך כדי להוכיח כוונת שיתוף ספציפית לגביה, בפרט
בהינתן הוראותיו של הסכם הממון.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

43. ודוק, לא ניתן לקבוע קטגורית, כי דירת מגורים שהיא בבעלות מי מבני הזוג טרם נישואיהם, המשמשת למגורי המשפחה משך תקופה לא מבוטלת, תחשב, מעצם טיבה, בסופו של יום נכס משותף. קביעה ממין זה, בנסיבות כדוגמת אלו שלפנינו, לא זו בלבד שהיא חותרת תחת הוראות החוק, יש בה גם כדי לרוקן מתוכן הסכמי ממון, לאיין התכלית שלשמה נערכים הם בידי בני זוג המחליטים לקשור גורלם זה בזה ולערער עקרון הוודאות והיציבות שהמשפט נועד להבטיח.

44. שוכנעתי, כי התובעת ידעה והבינה היטב לאורך כל חיי הנישואין שדירת המגורים היא בבעלותו הבלעדית של הנתבע, ולראיה, שחרף הסעד ההצהרתי בעניין דירת המגורים לו עתרה, כאמור, בכתב התביעה שלה, בעדותה בפני בית המשפט היא שבה והצהירה שוב ושוב, כי אין היא עותרת לקביעה שמחצית הזכויות בדירה הן בבעלותה, אלא לקבלת מחצית מגובה ההשבחה של הדירה בתקופת החיים הנישואין:
"ש. מה את תובעת? ת. אני תובעת את הזכויות שלי מהנישואין שלי משנת 2002, כל מה שצברנו מהנישואין.

ש. ומה שנצבר לפני הנישואין את לא תובעת?
ת. לא.

ש. היה בית לפני הנישואין או לא?
ת. היה בערך של 65 מטר ב.... במהלך הנישואין הבית שופץ הרבה פעמים והורחב לגודל של חצי מטר מ-65 מ"ר. היום הוא 125 מ"ר. יש תכניות לזה" (עמ' 42 ש' 11-3 לפרוטוקול הדיון מיום 01.11.2020 בהליך י"ס 17600-04-18; ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ.).

....
"ש. תגידי לי לפי הסכם הממון, מה אמור ... לקבל על פי הסכם הממון?
ת. במלואו?

ש. כן.
ת. אני לא עכשיו שמאי או באה להעריך את הנכס, מה שהיה לפני הנישואין זה של ... ומה שאחרי זה איזון משאבים ביני לבין

ש. אז מה אמור לקבל, תסבירי לי?
ת. הבית שהיה לפני הנישואין לפני ששופץ והורחב. כשבימ"ש מסביר לי אני משיבה: שערך הבית לפני הנישואין שייך ל... ואני מתחלקת עם התוספת שהייתה עם השיפוץ" (עמ' 47 ש' 11-4, שם; ההדגשות אינן במקור: פ.ג.כ.).

....
"ש. כשנחקרת בהליך העיקול בעניין הבית ונשאלת על הבית, נכון שאמרת שאת לא מבקשת לקבל חצי בית? ת. אני אמרתי, כן. ש. נכון שגם אמרת לא רק שאמרת שאת תובעת חצי בית אלא אמרת שמה שאת מבקשת לקבל זה את מחצית השיפוץ של הבית, נכון. ת. לא. לא מחצית השיפוץ של הבית, אמרתי שאני צריכה לקבל מהבית

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 מה שהוגדל ושופץ במהלך 20 שנים. הבית השתנה לגמרי, לא כפי שהוא היה 60
2 מ"ר" (עמ' 52 ש' 11-5 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).
3
- 4 45. הצהרות התובעת, כמצוטט לעיל, כשלעצמן שומטות הקרקע תחת טענותיה בעניין
5 כוונת השיתוף הספציפית לגבי דירת המגורים חרף הוראותיו של הסכם הממון וחוק
6 יחסי ממון.
7 46. הנה כי כן ומכל האמור לעיל ובפרט נוכח עמדת התובעת עצמה, כל שעלינו לבחון בנוגע
8 לדירת המגורים הוא האם היא אכן הושבחה במהלך נישואי הצדדים, וככל שכן, האם
9 התובעת זכאית למחצית משווי ההשבחה.
10
11
12 47. לטענת התובעת, לאורך חיי הנישואין הרחיבו הצדדים ושיפצו את דירת המגורים
13 ומימנו זאת באמצעות כספים ממקורות משותפים: הן באמצעות הלוואות שניטלו על
14 ידיהם, הן בכסף מזומן מתוך הכנסת הנתבע שלא דווחה כדין והן באמצעות כספים
15 שהוחזקו בחשבון הבנק המשותף (סעיף 33 לתצהירה).
16
17 התובעת צירפה לתצהירה, כנספח ג', מסמכים המעידים, לשיטתה, על הרחבת הדירה
18 ועל ההלוואות שניטלו לצורך מימונה, כנספח ד' תמונות לפני שיפוץ הדירה ואחריה,
19 וכנספח ה' מסמכים אשר יש בהם להעיד, כי קיים פער בין שטח הדירה נכון לשנת 2005
20 ובין זה שהיה נכון לשנת 2018.
21
- 22 48. מנגד טוען הנתבע, כי בשנת 1997 עת נישא לראשונה (נישואין שהסתיימו בגירושין
23 בשנת 2001) הוא נטל יחד עם רעייתו דאז הלוואה מובטחת במשכנתא בסך 168,000
24 ₪. לטענתו, בשנת 2000 הורחב על ידו שטחה של דירת המגורים מ-65 מ"ר לערך לכ-
25 190 מ"ר. עוד נטען על ידו, כי בשנת 2005 אפשרה עיריית ... לתושבי העיר להגיש
26 תכניות הנדסיות לאישור חלק מחריגות הבנייה הקיימות בנכסיהם עד לשטח של 125
27 מ"ר, עת לדידו מדובר היה בהכשרה של בנייה קיימת בדירת המגורים, ששטחה בפועל
28 היה 190 מ"ר.
29
30 כן נטען על ידו, כי בין השנים 2005-2009 ניתנה לו הזכות להוסיף חדר ממ"ד לדירה
31 במימון המדינה עקב המצב הביטחוני ששרר ב... וסביבתה אותה עת, והוא מימש
32 אותה, כך שהוסף לדירה חדר ממ"ד בשטח של כ-12 מ"ר. לטענתו, מדובר בהרחבה
33 היחידה שבוצעה במהלך הנישואין בדירת המגורים, והיא לא הייתה כרוכה בעלות
34 כספית, עת ההרחבה המשמעותית הייתה, כאמור, טרם נישואי הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

1

2 49. התובעת הודתה כי לא הגישה ראיות חפציות המעידות על השיפוץ הנטען בדירת
3 המגורים: "ש. איזה קבלות לגבי שיפוצים שנעשו בבית צירפת? ת. מה שהיה לי. ש.
4 את יכולה להראות את הקבלות? ת. הצגנו אותם. ש. לא הצגת? ת. הצגנו. הצגנו
5 הלוואת משכנתא משותפת. ש. אני רוצה שתראי לי קבלות שאת אמרת שבוצעו עבור
6 הבית. ת. לא שמרנו את כל הקבלות. היו אנשים שעבדו בשחור שהוא שילם להם
7 במזומן. ש. למה אמרת לפני דקה שצירפת קבלות על השיפוצים בבית? ת. צירפתי
8 רק את המשכנתא. ש. תאשרי לנו שלא צירפת שום קבלות על שיפוצים בבית? ת. לא
9 שמרתי קבלות. ש. השאלה אם צירפה? ת. לא צירפתי כי לא שמרתי" (עמ' 54 ש' 1-
10 14 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).

11 זאת ועוד, בניגוד לטענתה, לא הגישה התובעת במסגרת הבאת הראיות את תכנית
12 השיפוץ של הדירה (עמ' 54 ש' 15 עד עמ' 55 ש' 6, שם).

13

14 50. לצד האמור, מהראיות שהוגשו ע"י התובעת עולה, כי ביום 14.09.2005 נטלו הצדדים
15 הלוואה בסך 150,000 ₪ מבנק משכן (נספח ג' לתצהירה), אשר לטענתה שימשה
16 למימון עלות ההרחבה של הדירה.

17

18 51. עוד עולה, כי ביום 01.08.2005 (כחודש ומחצה טרם ניטלה הלוואה), בוצעה הערכת
19 שווי של הדירה ע"י שמאי מקרקעין מטעם בנק משכן (נספח ה' לתצהיר התובעת, עמ'
20 51).

21

22 לשיטת הנתבע, בראיה זו יש כדי לחזק טענותיו דווקא, עת עולה ממנה, כי שטחה של
23 דירת המגורים בעת ביצוע הערכת השווי היה כבר 125 מ"ר ולא 64 מ"ר כנטען ע"י
24 התובעת.

25

26 52. מעיון בהערכת השמאי האמורה עולה, כי תחת הכותרת "תיאור הנכס" צוין בה
27 לאמור: "מגרש בשטח 250 מ"ר עליו מצוי קוטג' דו משפחתי בשטח בנוי של כ- 125
28 מ"ר (שטח עפ"י תכניות בנייה בהליכי אישור כ- 74 מ"ר ושטח קיים מאושר כ- 65
29 מ"ר) הכוללת 4 חדרים כמפורט להלן; 3 חדרי שינה, סלון, מטבח וממנו יציאה
30 למזווה, חדר רחצה ושירותים. הקוטג' מצוי כיום בשלב שלד. בשלבי בניה, הקוטג'
31 בנוי שלד בטון מזוין, גג בטון, קירות מבטון. יש לציין כי מדובר בבית קרקע בשטח
32 64.83 מ"ר לו קיימת תכנית בהליכי אישור בשטח כולל של כ- 74 מ"ר (טרם
33 אושרה). בפועל בהליכי בנייה בית בשטח כולל של כ- 125 מ"ר" (נספח ה' לתצהיר
34 התובעת; ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ.).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

1

2 53. איני מוצאת לקבל טענות הנתבע בעניין זה. מהערכת השמאי (נספח ה' לתצהיר
3 התובעת) עולה בבירור, כי עובר לעשייתה, הייתה הרחבת הדירה בהליכי בנייה, כך
4 ששטחו של החלק הבנוי היה 64.83 מ"ר (הדירה המקורית בה התגוררה המשפחה),
5 ואילו החלק הנוסף בשטח של 74 מ"ר היה בהליכי בנייה, במצב שלד, וטרם התקבל
6 היתר הבנייה לגביו. משכך, הראיה הנדונה תומכת בטענות התובעת לפיהן ההלוואה
7 (אשר כאמור ניטלה ע"י הצדדים סמוך לביצוע הערכת השמאי) שימשה את הצדדים
8 למימון השלמתם של הליכי הרחבת שטחה של הדירה מ- 64 מ"ר ל-125 מ"ר.

9

10 54. גם הסכם ההלוואה שהוגש ע"י התובעת (נספח ה' לתצהירה) מעיד, כי מדובר
11 בהלוואת משכנתא (ולא הלוואה רגילה כנטען ע"י הנתבע) אשר לצורך הבטחת
12 פירעונה שועבדו הזכויות בדירת המגורים. טענת הנתבע לפיה ההלוואה ניטלה למטרה
13 אחרת - כיסוי חובות שנוצרו ע"י התובעת נטענה בעלמא ולא הוכחה. לטענתו, שעה
14 שאחת האפשרויות המופיעות על גבי טופס הסכם ההלוואה היא כי מטרת ההלוואה
15 היא "אחרת", יש בכך כדי להעיד שהיא ניטלה לצורך כיסוי חובות.

16

17 55. איני מוצאת לקבל טענה זו של הנתבע כלל וכלל. בהסכם ההלוואה נכתב לאמור:
18 "הואיל והלווה ביקש מאת הבנק הלוואה בסך כולל של 150,000 ₪, שהינה הלוואה
19 לדיר, הואיל והיא שלא למטרת עסק, ובנוסף מקיימת אחד מאלה או יותר; ההלוואה
20 הינה לשם מימון רכישת זכויות בנכס ו/או לשם בניה ו/או לשם השבחתו של הנכס
21 ו/או לשם שיפוצו ו/או למטרה אחרת כלשהי כנגד משכון הנכס, והכל בכפוף לכל
22 תנאי חוזה זה" (ראו נספח ג' לתצהיר התובעת, עמ' 21). יובהר, כי עסקינן בחוזה אחיד
23 המנוסח ע"י הבנק במסגרתו מובאת רשימת אפשרויות תחת ההגדרה של מטרת
24 ההלוואה אשר לצורך הבטחת פירעונה מסכים הלווה למשכן זכויותיו בנכס מקרקעין
25 שבבעלותו.

26

27 56. צוין, כי שני הצדדים צירפו, כחלק מן הראיות שהוגשו על ידם, את הסכם ההלוואה
28 האמור, כאשר בעותק אשר צורף ע"י התובעת לא סומנה אף אחת מן התיבות הנמנות
29 עם האפשרויות המצוטטות לעיל (ראו נספח ג' לתצהיר התובעת) בעוד שבעותק אשר
30 צורף ע"י הנתבע סומן בכתב יד קו תחת התיבה "או למטרה אחרת כלשהי" (ראו נספח
31 י' לתצהיר התובעת). בנסיבות אלו ומשאין המדובר בסימון ממוחשב, מצאתי להעדיף
32 את גרסת התובעת על פני זו של הנתבע לפיה לא סומנה אף אחת מהתיבות אשר יש
33 בה להעיד על תכלית ההלוואה שניטלה ע"י הצדדים.

34

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

57. בנסיבות המקרה דנא נוכח סמיכות הזמנים מצאתי, כי האפשרות המסתברת יותר היא, שנטילת ההלוואה ע"י הצדדים הייתה לצורך מימון השלמת הליכי ההרחבה של דירת המגורים. ודוק, טענת הנתבע, כי דווקא בעיתוי זה, בחלוף חמש שנים במהלכן הייתה הרחבת שטחה של הדירה במצב שלד החליטה עיריית לפתע לאשר בדיעבד חריגות הבניה ובדיוק אז ניטלה ההלוואה ע"י הצדדים, אינה מהימנה עליי.
- לא מצאתי ממש, אפוא, גם בטענות הנתבע לפיהן הרחבת שטחה של דירת המגורים בוצעה טרם נישואי הצדדים. יצוין, כי הנתבע לא הציג כל ראיה חפצית שהיא לתמיכה בטענתו לפיה שיפוץ דירת המגורים והרחבתה (באופן מלא ולא רק כשלד) נעשו על ידו בשנת 2000.
58. אין חולק, כי לדירת המגורים הוסף חדר ממ"ד ביוזמת המדינה. התובעת אישרה בחקירתה הנגדית, כי הצדדים עצמם לא נשאו בעלות ההוספה של הממ"ד לדירת המגורים, כי אם המדינה (עמ' 58 ש' 22 עד עמ' 59 ש' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021). נהיר, אפוא, כי אין בעובדה שהוסף לדירה חדר ממ"ד כדי להעלות או להוריד מבחינת התובעת.
59. בעניין זה מצאתי להבהיר, כי מהמונח לפניי עולה, שתוספת הממ"ד לדירת המגורים בוצעה בחודש דצמבר 2008 (ראו נספח' ה' לתצהיר התובעת, עמ' 59), כך שהאפשרות המסתברת יותר היא שאין קשר בין ההרחבה של דירת המגורים משנת 2005 ובין תוספת הממ"ד לדירה.
60. בנסיבות אלו שוכנעתי, כי בתקופת הנישואין הושלמה הרחבה של דירת המגורים ובנוסף אף נבנה בשלב מאוחר יותר חדר ממ"ד במימון המדינה. עוד שוכנעתי, כי לשם מימון השלמת וסיום הרחבתה של הדירה נטלו הצדדים הלוואה בסך 150,000 ₪.
- בנסיבות המקרה דנא לא מצאתי לקבוע, כי התובעת זכאית למחצית משווי ההשבחה, בין היתר, משלא הונחה התשתית הראייתית הנדרשת לכך, אך מצאתי לקבוע, כי היא זכאית להשבת מחצית מן הסך האמור, בצירוף הפרשי הצמדה, בגין השקעותיה בדירה.
61. למותר לציין, כי בכתב התביעה נטען ע"י התובעת, שהחזירה החודשיים של המשכנתא שרבצה על דירת המגורים שולמו מתוך הקופה המשותפת, אולם בתצהיר העדות הראשית שלה ובסיכומיה זנחה טענה זו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

משכך ובהעדר תשתית ראייתית כנדרש, משנטל ההוכחה בעניין זה מוטל על כתפיה, אין מקום להידרש לטענה זו של התובעת.

עסקו של הנתבע

62. אין חולק, כי המשאית והנגרר שהיו בבעלות הנתבע במועד החתימה על הסכם הממון הוחרגו באמצעותו מאיזון המשאבים ונקבע לגביהם שהם אינם בני איזון.
63. הצדדים חלוקים בשאלה האם גם עסקו של הנתבע הוחרג באמצעות ההסכם, אם לאו.

64. לטענת התובעת, במסגרת הסכם הממון הוחרגו מאיזון המשאבים דירת המגורים, המשאית והנגרר, אך לא עסקו של הנתבע. כן נטען על ידה, כי העסק נפתח חודשים מספר לפני נישואיהם של הצדדים, והוא התפתח והתרחב בתקופת החיים המשותפים, וכי כל הפעילות הפיננסית שלו בוצעה באמצעות חשבון הבנק המשותף בהעדר כל הבחנה בין הוצאות והכנסות העסק ובין הוצאות והכנסות התא המשפחתי. לטענתה, במהלך הנישואין היא סייעה לנתבע בניהול העסק וויתרה על קידומה האישי. כן נטען על ידה, כי אפילו הוחרג העסק באמצעות הסכם הממון, לא יעלה על הדעת שלא יהיה לה כל חלק בו. לטענתה, העסק מוכתר אמנם ככזה המתמחה בהובלות, אך בפועל כוללת פעילותו גם מכירה של פירות וירקות.

65. מנגד טוען הנתבע, כי המשאית והעסק חד הם. לדידו, מדובר בעסק שהוקם כבר בשנת 2000, כשנתיים טרם נישואי הצדדים זה לזו; מדובר בעסק להובלת פירות וירקות המבוסס על המשאית אשר משמשת להובלת הפירות והירקות בלבד. לפיכך, לשיטתו, גם העסק הוחרג במסגרת הסכם הממון. עוד נטען על ידו, כי במרוצת הזמן איבד העסק מערכו, ונכון למועד הקרע נצברו על ידו חובות בהיקף של מאות אלפי שקלים בהם נאלץ הוא לשאת לבדו ועל התובעת להשיב לידיו מחצית מן הסכומים בהם נשא (סעיף 7 לתצהירו).

66. עינינו הרואות, אפוא, כי בעניין עסקו של הנתבע חלוקים הצדדים בשאלת פרשנות ההסכם.

67. כלל ידוע בשיטתנו, כי בבוא בית המשפט לפרש הסכם, שומה עליו להתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים לו. כאשר לשון ההסכם ברורה וחד משמעית, ברי כי היא משקפת את אומד דעת הצדדים ולכן יש להעניק לה משקל מכריע בפרשנות ההסכם. ברם, מקום בו לשון ההסכם אינה ברורה דיה, אזי אין מנוס מפניה לנסיבות

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 החיצוניות להסכם על מנת ללמוד מהן על אומד דעתם של הצדדים לו ועל מנת שהן
2 תסייענה בפרשנותו של ההסכם (ראו למשל: ע"א 8239/06 אברון נ' פלדה, פורסם
3 במאגרים האלקטרוניים ו-בע"מ 4870/06 פלונית נ' עיזבון המנוח פלוני, פורסם
4 במאגרים האלקטרוניים).
- 5
6 68. כאמור, בהסכם הממון הוגדרו שלושה נכסים בלבד אשר הצדדים בחרו להחריג
7 מהסדר איזון המשאבים: דירת המגורים, המשאית והנגרר. עסקו של הנתבע לא
8 הוזכר בהסכם, אף כי בשעת החתימה עליו ואישורו בידי בית המשפט, היה הוא כבר
9 חי וקיים.
- 10
11 69. על פניו ובהינתן לשון ההסכם (שהיא, כאמור, המקור הפרשני הראשון והעיקרי שלו)
12 השותקת בעניין עסקו של הנתבע, שווי העסק הוא בר איזון ואינו מוחרג מהסדר איזון
13 המשאבים.
- 14
15 70. זאת ועוד, בהסכם הממון בחרו הצדדים לשוב ולהבהיר, כי הוראות חוק יחסי ממון
16 תחולנה על רכושם, כפוף לקבוע בהסכם, וכי תניותיו מתווספות להוראות החוק ואינן
17 באות תחתן. ראו בעניין זה:
- 18
19 סעיף 2 להסכם הממון: "תחולת החוק- הצדדים מצהירים ומסכימים כי חוק יחסי
20 ממון בין בני הזוג, התשל"ג- 1973 (להלן: "החוק") יחול על היחסים שביניהם בכפוף
21 לשינויים שהוסכמו בהסכם זה".
- 22
23 סעיף 4 להסכם הממון: "נכסים שווים לא יאוזן- הצדדים מצהירים בזאת כי בנוסף
24 לאמור בחוק, הרי הנכסים הבאים לא יאוזנו בין הצדדים ויהיו בבעלות הבלעדית של
25 האיש בלבד והאישה לא תהיה זכאית לכל זכויות או חלק בהם....."
- 26
27 71. לכאורה, משהעסק הוקם ע"י הנתבע טרם נישואי הצדדים, הרי שבהתאם להוראת
28 סעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון, אין לכלול שוויו במסגרת איזון המשאבים, אך לא כך
29 מצאתי לקבוע.
- 30
31 72. ראשית, כאמור, יש ליתן מעמד בכורה ללשון ההסכם שהיא ברורה במקרה דנא.
32 משעל-פיה שווי עסקו של הנתבע לא הוחרג מאיזון המשאבים, יש לאמץ הפרשנות
33 להסכם אשר עולה בקנה אחד עם לשונו. שנית, על אף שמדובר, כאמור, בעסק שהוקם
34 לפני נישואי הצדדים, הרי שמדובר בתקופה קצרה יחסית לפני נישואיהם ובנסיבות
35 אלו, נוטה הכף אל עבר עמדת התובעת לפיה אין להתעלם מהתפתחותו של העסק,

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

ככל שאכן הייתה, בתקופת הנישואין, שהרי הרציונל הניצב בבסיס השיתוף הרכושי בין בני זוג הוא שילוב הידיים והמאמץ המשותף שלהם בהקמת התא המשפחתי וביסוסו, תוך הפניית המשאבים המשותפים שלהם פנימה והחוצה – הן לשם טיפוח התא המשפחתי והן לשם קידומו מן הבחינה הכלכלית וביסוס המקורות לסיפוק צרכיו הגשמיים השונים. שלישית, משלטענת הנתבע עסקו והמשאית והנגרר חד הם, כאמור, אף כי עמדה זו איננה מתיישבת עם לשון ההסכם, היה עליו להביא ראיות לשם הוכחתה, והוא לא עמד בנטל זה.

זאת ועוד, מהעדויות שנשמעו לפני עולה, כי בהתנהלות הצדדים לכל אורך נישואיהם, לא הייתה כל הפרדה בין ההתנהלות הפיננסית של העסק לבין זו של התא המשפחתי, והכל נעשה באמצעות חשבון הבנק המשותף של הצדדים. יתר על כן, התובעת הייתה שותפה בניהול העסק:

• הנתבע הודה, כי כל ההתנהלות הפיננסית של העסק הייתה באמצעות חשבון הבנק המשותף: "נכון כל זה מהחשבון המשותף. הכל מהחשבון המשותף. יש לי רק חשבון אחד והכל מהחשבון המשותף. החשבון המשותף תשאלי איך נכנסה אליו, אם הפקידה פעם שקל, אם עבדה פעם. חוץ מלמשוך כספים לא עשתה כלום. יש לי רק חשבון אחד. הכל מהחשבון המשותף. הכל מהחשבון המשותף יש לי רק חשבון אחד" (עמ' 36 ש' 28-35 לפרוטוקול הדיון מיום 01.11.2020 בהליך י"ס 18-04-17600).

• הנתבע אישר במסגרת חקירתו הנגדית בהליך דנא, כי התובעת ניהלה בפועל את ענייניו הפיננסיים של העסק: "ש. אמרת ש... לא הייתה מעורבת בעסק? ת. רק בכסף, היא ניהלה את הכל. היא לא יכלה להיות מעורבת על נהיגה של משאית. ... ת. זה מוכיח ש... מהמשרד של הנהלת חשבונות פונה ל..., כי היא זו שמטפלת בהנהלת החשבונות, היא מנהלת את זה. היא פנתה אליה כי היא מנהלת את זה. שים לב גם מהמסמך הנוסף שאתה מפנה לי, היא (המזכירה של רואה החשבון) פונה רק ל..., כי היא ניהלה את כל העניינים. אין לי השכלה אך אני לא מפגר" (עמ' 84 ש' 4-24 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).

לא נעלם מעיניי, כי מדובר בנכס עסקי ולא בנכס הנושא אופי "משפחתי" כדוגמת דירת מגורים, אולם, כאמור, בראי כלל נסיבות המקרה דנא באשר הובאו לעיל, משיקולים של צדק, שוויון והגינות שהם מנשמת אפה של שיטתנו בכלל ושל השיתוף הרכושי בין בני זוג בפרט, ומשבפועל התנהגות הצדדים מלמדת, כי הם ראו בעסק נכס

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 משותף שהיה גם מטה לחמה של המשפחה, מצאתי, כאמור, שיש לראות בו נכס בר
2 איזון.
3
- 4 75. בהקשר זה יובהר, כי יש להבחין בין המישור העקרוני ובין המישור הקונקרטי, דהיינו,
5 בין ההכרעה בשאלה האם העסק הוא בר איזון אם לאו, ובין ההכרעה האופרטיבית
6 בעניין האיזון עצמו.
7
- 8 76. ודוק, בעוד שלטעמי עלה בידי התובעת להוכיח כי שווי הנכס הוא בר איזון ואין הוא
9 מוחרג באמצעות הסכם הממון, לא עלה בידיה להוכיח את שוויו.
10
- 11 77. במסגרת הבאת הראיות כל שהוגש ע"י התובעת בעניין עסקו של הנתבע הוא אסופת
12 מסמכים בעניין הצהרות הנתבע ואישורים מרואה החשבון שלו בנוגע להכנסות מן
13 העסק (ראו נספח י"א לתצהיר התובעת).
14 זאת, לאחר שבית המשפט נעתר לבקשותיה, הוציא תחת ידיו צווים לגילוי מסמכים
15 ונאות, יותר פעם אחת, לדחות את ישיבת ההוכחות על מנת שמלוא המידע שהתבקש
16 יתקבל בידיה.
17
- 18 78. מושכלות יסוד הן, כי הערכת שוויו של עסק אינה בתחום מומחיותו של בית המשפט
19 ולשם כך נעזר הוא בחוות דעת של מומחה בתחום הכלכלי.
20
- 21 79. יוזכר, כי התובעת עתרה אמנם למינוי מומחה לצורך הערכת שוויו של העסק ועל אף
22 שעשתה זאת בסמוך יחסית (בפרט נוכח אורך חייו של ההליך והדחיות של ישיבת
23 ההוכחות באשר התבקשו) לישיבת ההוכחות, בית המשפט נעתר לבקשתה, אך,
24 כאמור, בסופו של יום, משהיא לא נשאה בשכר טרחת המומחה, בוטל מינויו.
25
- 26 80. בנסיבות אלו, משבית המשפט אמון גם על עשיית הצדק, לא מצאתי כי יהא הוגן ונכון
27 לחסום בפני התובעת הדרך, ככל שתחפוץ בכך, למצות זכויותיה בעניין עסקו של
28 הנתבע.
29
- 30 81. לפיכך ובהינתן רשימת הסעדים להם עתרה התובעת בתביעתה, מוצהר בזאת כי שווי
31 עסקו של הנתבע נכון ליום 01.04.2018 הוא בר איזון בין הצדדים.
32

המשאית והנגרר

- 34 82. כאמור, לצד דירת המגורים נקבע גם בהסכם הממון, כי המשאית שמספר הרישוי
35 שלה הוא והנגרר שמספרו יוותרו בבעלותו הבלעדית של הנתבע ויוחרגו מאיזון

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 המשאבים. עוד נקבע בו בזו הלשון: "במידה והאיש ימכור את המשאית או את
2 העגלה או את שניהם ביחד, הסכום שיתקבל ממכירה זו או משאית אחרת שתירכש
3 בסכום המכירה, יבוא במקום המשאית והעגלה המצוינים לעיל, כרכוש האיש
4 בלבד" (ההדגשות אינן במקור – פ.ג.כ.).
- 5
- 6 83. לטענת התובעת, המשאית והנגרר שהוחרגו עפ"י ההסכם נמכרו ומאז נרכשו
7 באמצעות מקורות כספיים משותפים של הצדדים משאיות חדשות. לכן, לדידה, אין
8 נפקות להוראות ההסכם בעניין המשאית והנגרר, משהם נטמעו ברכוש המשותף.
- 9
- 10 84. לטענת הנתבע, בהסכם ממון נקבע בפירוש, כי לא רק המשאית והנגרר שפרטיהם
11 נקובים בו מוחרגים מאיזון המשאבים אלא גם חליפיהם. לדידו, המשאית והנגרר
12 האמורים נמכרו ונרכשו תחתם שתי משאיות אשר שוויין הוא כשל המשאית שהייתה
13 בבעלותו ערב נישואיו לתובעת.
- 14
- 15 85. תניות הסכם הממון בעניין זה ברורות וחד משמעיות. כאמור, בהסכם הוגדרו
16 המשאית והנגרר באופן מדויק, ונקבע כי המוסכם לגביהם יחול גם על התמורה
17 שתתקבל ממכירת המשאית, ככל שתימכר או על משאית שתירכש תחתיה עד לגובה
18 התמורה שתתקבל בגין המכירה.
- 19
- 20 86. התובעת נשאלה בחקירתה הנגדית אודות האופן בו יש לחשב את שווי המשאית לצורך
21 יישום הוראות הסכם הממון: "נכון שסיכמתם בהסכם הממון, שהמשאית והעגלה
22 של ... כולל חליפה של אותה משאית, נכון? ת. אוקי. ש. נכון או לא? ת. כן. ש. כלומר
23 כל מה שיירכש יהיה שייך ל.... במקום המשאית? ת. בסכום המכירה. ש.
24 כשמדברים על חליפה מדברים על שווי המשאית לעת הנישואין, נכון? ת. בהסכם
25 ממון, רשום על המכירה. ש. מה רשום? ת. כן, נו בסדר" (עמ' 46 ש' 18 עד עמ' 47 ש'
26 4 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).
- 27
- 28 87. לא מצאתי לקבל עמדת ב"כ הנתבע, כעולה מחקירתו, לפיה בכל מקרה שוויה של כל
29 משאית שתירכש במקום המשאית שהייתה בבעלות הנתבע עובר לנישואי הצדדים
30 יוחרג מאיזון המשאבים.
- 31
- 32 88. אין חולק, כי במועד עריכתו ואישורו של הסכם הממון הייתה בבעלות הנתבע משאית
33 במשקל 60 טון ועגלה הניתנת לחיבור לה (עמ' 48 ש' 16-17 לפרוטוקול הדיון מיום
34 17.03.2021). עוד אין חולק, כי היא נמכרה. איש מן הצדדים לא הציג במסגרת ההליך

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 דנא נתונים בעניין שוויה של משאית זו, אולם הנתבע הודה כי היא נמכרה תמורת סך
- 2 של 130,000 ₪: "ש. אתה מכיר את החשבונית מכירה של המשאית שנכנסה איתך
- 3 לנישואין רשום 152,000 ש"ח? ת. לא היא נמכרה ב- 130,000 ₪ כולל עגלה (עמ' 12
- 4 ש' 17-15 לפרוטוקול הדיון מיום 05.08.2020 בהליך י"ס 18-04-17600).
- 5
- 6 89. התובעת צירפה לתצהירה מסמך לפיו הנתבע רכש ביום 31.05.2015 משאית חדשה
- 7 תמורת הסך של 651,378 ₪ (שתיקרא להלן לשם הנוחות: "המשאית החדשה") וכן
- 8 מרכב למשאית בסך 49,265 ₪ (ראו נספח ב' לתצהירה).
- 9
- 10 90. הנתבע עצמו הודה, כי עלות הרכישה של המשאית החדשה והמרכב עמדה על 700,000
- 11 ₪ (עמ' 77 ש' 8-1 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).
- 12
- 13 91. עוד הודה הנתבע, כי מימון הרכישה של המשאית החדשה על ידו נעשה ממקורות
- 14 כספיים משותפים באמצעות חשבון הבנק המשותף: "ת. לקחתי הלוואה בבנק של
- 15 300,000 ₪ והשאר בהון עצמי.
- 16 ש. מאיזה בנק?
- 17 ת. מבנק פועלים מהחשבון המשותף. אחרי 300,000 היא עלתה לבנק וחידשה את
- 18 ההלוואה ללא חתימה שלי ואחרי כן עוד 100,000 ₪. לקחנו הלוואה של 300,000 ₪
- 19 אחרי שנה ירד 100,000 ₪ והיא הלכה וחידשה את ההלוואה ל300,000 ₪ ללא חתימה
- 20 שלי.
- 21
- 22 ש. זה נכון שהתשלום שולם מהחשבון המשותף עבור המשאית?
- 23 ת. כן.
- 24 ש. כל התשלום?
- 25 ת. כן" (עמ' 34 ש' 28 עד עמ' 35 ש' 13 לפרוטוקול הדיון מיום 01.11.2020 בהליך י"ס
- 26 18-04-17600).
- 27
- 28 הנתבע שב והודה גם במסגרת חקירתו הנגדית בהליך דנא, כי התשלום עבור המשאית
- 29 החדשה בוצע באמצעות חשבון הבנק המשותף (עמ' 76 ש' 15-13 לפרוטוקול הדיון
- 30 מיום 17.03.2021).
- 31
- 32 92. עפ"י עדותו של הנתבע, גם המשאית החדשה נמכרה על ידו (עמ' 89 ש' 22-13
- 33 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021), אך הוא לא ציין פרטים אודות מועד מכירתה
- 34 ביחס למועד הקרע (לפניו או אחריו) ואודות גובה התמורה שהתקבלה בידו עבורה.
- 35

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

93. איש מן הצדדים לא הציג ראיות בעניין שוויה של המשאית נכון למעד הקרע (כשלוש שנים לאחר רכישתה).

94. בנסיבות אלו, מששוכנעתי, כי לשם רכישת המשאית החדשה הושקעו כספים ממשאבים משותפים של הצדדים, בהתאם להוראות הדין ובהלימה לקבוע בהסכם הממון, מצאתי לקבוע, כי יש לכלול במסגרת איזון המשאבים מחצית משווי המשאית החדשה נכון למועד הקרע בניכוי סך של 130,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן מיום המכירה שלה ועד למועד הקרע, אשר עפ"י הסכם הממון יש להחריגו מאיזון המשאבים.

הרכב המשותף

95. אין חולק, כי בתקופת החיים המשותפים רכשו הצדדים רכב מסוג ג'יפ "..." שנת יצור 2015 (להלן: "**הרכב המשותף**") בעלות של 380,000 ₪, וכי מימון רכישתו נעשה ממקורות כספיים משותפים (עמ' 41 ש' 4-7 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).

בנוסף אין מחלוקת, כי הרכב היה בחזקתה ובשימושה של התובעת מאז רכישתו.

96. לטענת הנתבע, התובעת נהגה בחוסר תום לב משהיא נמנעה מלהזכיר הרכב המשותף בכתב התביעה שלה. כאשר התבקשה להבהיר פשר מחדל זה השיבה תחילה כי דבר קיומו של הרכב מוזכר בכתב התביעה, אך משנתבקשה להצביע על האזכור האמור, השיבה, כי הדבר נאמר על ידה במסגרת הדיונים (עמ' 29 ש' 15 עד עמ' 28 ש' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).

יובהר, כי לא מצאתי לקבל טענות הנתבע בעניין זה. מעיון בכתב התביעה עולה, כי דבר בעלות התובעת ברכב מופיע בו (ראו סעיף 3 לכתב התביעה) ואף צורף לו רישיון הרכב כנספח. התובעת אמנם לא עתרה לסעד כלשהו בעניין הרכב, אך משעה שדבר קיומו לא הוסתר כנטען, לא מצאתי שהתנהגותה בעניין נגועה בחוסר תום לב.

97. במסגרת חקירתה הנגדית אישרה התובעת, כי הנתבע זכאי למחצית משווי הרכב נכון למועד הקרע בהתאם למחירון יצחק לוי (שצורף כנספח י' לתצהיר הנתבע), דהיינו לסך של 140,000 ₪ (עמ' 32 ש' 13-2 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).

98. התובעת אף הודתה, כי נרשם משכון על הרכב לטובת עורכי דינה לצורך הבטחת תשלום שכר טרחתם (עמ' 66 ש' 16 עד עמ' 67 ש' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021). ברי, כי שעה שמדובר במשכון שנרשם לאחר מועד הקרע, ואין זיקה בין רישומו ובין הוצאות התא המשפחתי, אין לו כל נפקות לעניין איזון המשאבים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1
- 2 99. יוער, כי לטענת התובעת הרכב משועבד גם לבנק הפועלים, אך היא לא תמכה טענתה
- 3 בשום ראיה שהיא.
- 4
- 5 100. לפיכך, יש לזקוף לזכות הנתבע במסגרת איזון המשאבים סך של 140,000 ₪ המהווה
- 6 מחצית משווי הרכב שהיה בבעלות התובעת נכון למועד הקרע.
- 7 101. כלי רכב נוספים: התובעת צירפה לתצהירה מסמכים לפיהם בבעלות הנתבע כלי רכב
- 8 נוספים מעבר למשאית (ראו נספח י"ד לתצהירה). יצוין, כי מדובר בפלט שהונפק ע"י
- 9 משרד הרישוי ביום 14.05.2020, למעלה משנתיים לאחר מועד הקרע. ממסמך זה עולה,
- 10 כי סמוך לאחר מועד הקרע (04.05.2018) היה בבעלות הנתבע רכב מסוג "...", שנת יצור
- 11 2012. מדובר, כאמור, ברכב שנרשם על שם הנתבע לאחר מועד הקרע, ולא הוכח ע"י
- 12 התובעת כי הוא היה בבעלותו גם במועד הקרע.
- 13 לפיכך, אין בידי לקבוע ממצאים כלשהם לעניין רכב זה בהקשר בו עסקין.
- 14

חובות הצדדים נכון למועד הקרע

- 15
- 16 102. לטענת התובעת, נכון למועד הקרע עמדו סך התחייבויותיהם הכספיות של הצדדים
- 17 על 306,665 ₪, ומנגד עמדו חסכוניותיהם (שהוחזקו בתכניות חיסכון) על 106,053 ₪,
- 18 כך שנכסיהם השלייליים עמדו אותה עת על 200,612 ₪.
- 19
- 20 103. הנתבע צירף לתצהירו תדפיס חשבון הבנק המשותף נכון למועד הקרע ממנו עולה, כי
- 21 יתרת החובה בו עמדה אז על 136,774 ₪ (ראו עמ' 317 לנספחים שצורפו לתצהיר
- 22 הנתבע).
- 23
- 24 104. באשר ליתרת ההלוואות שניטלו ע"י הצדדים נכון למועד הקרע, הרי שאיש מביניהם
- 25 לא הגיש ראיות בהתייחס לגובהן המדויק נכון למועד הקרע: התובעת הגישה
- 26 אסמכתא לפיה יתרת ההלוואות נכון ליום 13.04.2018 עמדה על 156,724 ₪ ואילו
- 27 הנתבע צירף אסמכתא לפיה יתרת ההלוואות בחשבון המשותף נכון ליום 08.07.2018
- 28 (כשלושה חודשים לאחר מועד הקרע) עמדה על כ-120,000 ₪ (ראו נספח ג' לתצהירו).
- 29 בסיכומיו טען הנתבע (בסעיף 39), כי יתרת ההלוואות נכון למועד הקרע עמדה על
- 30 148,792 ₪ בהתבסס על תחשיב שבוצע על ידו.
- 31
- 32 105. בנסיבות אלו ובהינתן הפער (הקטן יחסית) בין הסכומים הנטענים ע"י הצדדים,
- 33 מצאתי להעמיד יתרת ההלוואות הרובצות על הצדדים נכון למועד הקרע על הסכום
- 34 הממוצע המתקבל מן הסכומים האמורים, דהיינו על 152,000 ₪ בקירוב.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1
2 106. הנה כי כן, גובה החובות המשותפים של הצדדים בחשבון הבנק המשותף נכון למועד
3 הקרע עמד על 288,774 ₪. לסך האמור יש להוסיף את יתרת החובה שנצברה בחשבון
4 הבנק הפרטי של התובעת נכון למועד הקרע בסך 19,277 ₪ (ראו נספח ז' לתצהיר
5 התובעת, עמ' 88), דהיינו סך חובותיהם עמד על 308,000 ₪ בקירוב.
6
7 107. לטענת הנתבע, הוא נאלץ לשאת לבדו בהתחייבויות שונות ובהחזריהן החודשיים של
8 ההלוואות, לרבות חיובים בכרטיסי אשראי לאחר מועד הקרע ופירעון המחאות
9 שנמשכו ע"י התובעת, ומשכך עליה להשיב לו הסכומים בהם נשא בתוספת הפרשי
10 ריבית והצמדה.
11
12 108. לטענת הנתבע, תוך כדי ניהול ההליך דנא והפקת תדפיסי החשבון שנדרשו לצורך
13 ניהולו, התברר לו כי התובעת משכה מחשבון הבנק המשותף כספים בסכומים
14 גבוהים, והעבירה אותם ליעדים עלומים, לרבות חשבון הבנק של אביה המנוח. הנתבע
15 צירף תדפיסים של חשבון הבנק המשותף בהתייחס לתקופה שמשנת 2014 ועד 2019,
16 ואף ערך בכתב יד טבלה ובה פירוט המשיכות שבוצעו, לטענתו, ע"י התובעת משנת
17 2014 ועד מועד הקרע.
18
19 109. לא מצאתי לקבל טענות הנתבע בעניין הברחות הכספים ע"י התובעת.
20
21 110. ראשית, טענות הנתבע בדבר העברות הכספים שבוצעו ע"י התובעת לחשבון הבנק של
22 אביה המנוח לא הוכחו. יוער, כי בהתייחס לחלק ניכר מהפעולות הנקובות בטבלה,
23 אין כל אינדיקציה שהן בוצעו ע"י התובעת דווקא ולא על ידו.
24
25 111. שנית, עדות התובעת לפיה היא אמנם ביצעה הפעולות האמורות בחשבון הבנק
26 המשותף, אך הדבר נעשה בהסכמת הנתבע ובידיעתו, משהיא שימשה גם כאשת הקשר
27 שלו, וכי משיכות הכספים שבוצעו על ידה היו לצורכי המשפחה (לדוגמה רכישת
28 הרכב) ואגב ניהול העסק (לדוגמה תשלום לחקלאים) נמצאה מהימנה עליו (עמ' 39 שי
29 7 עד עמ' 41 שי 21 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).
30
31 112. כידוע, בכל הנוגע לחשבון בנק משותף חלה חזקה עובדתית לפיה פעולות שבוצעו בו
32 נעשו בהסכמת ועל דעת השותפים לו. לפיכך, על הטוען לביצוע פעולות באופן חד צדדי
33 ובהעדר הסכמה של שותפו לחשבון הבנק מוטל הנטל לסתור החזקה. בנסיבות
34 המקרה דנא, לא עלה בידי הנתבע לצלוח משוכה זו ולהרים הנטל האמור.
35

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

- 1 ודוק, מדובר בבני זוג לשעבר שניהלו חיי נישואין ומשפחה למעלה מעשור וחצי, על כל
2 המשתמע מכך, תוך ניהול חשבון בנק משותף באמצעותו נוהלו עסקו של הנתבע וכלל
3 ענייניה הכלכליים-פיננסיים של המשפחה. ברי, אפוא, כי לא ניתן באמצעות אמירה
4 כללית של הנתבע להתחקות אחר פעולות שנעשו לאורך שנים בחשבון הבנק המשותף
5 משכך בחרו הצדדים להתנהל. עוד ובנוסף יאמר, כי אין מקום לקבל טענות הנתבע
6 לפיהן הברחות הכספים ע"י התובעת התגלו לו רק לאחרונה משמדובר בחשבון בנק
7 משותף, כאמור, אשר הייתה לו גישה מלאה אליו.
- 8 113. גם טענת הנתבע לפיה התובעת נטלה הלוואות ללא ידיעתו דינה להידחות, שעה שלא
9 הוכח כי ההלוואות ניטלו דווקא על ידה, ואף לא הוכח, כי ההלוואות ניטלו למטרות
10 הזרות לתא המשפחתי ולצרכיו. למותר לציין, כי מעיון בתדפיסי חשבון הבנק
11 המשותף של הצדדים עולה, כי מדובר במשפחה שהתנהלותה הכלכלית השוטפת
12 מלווה הייתה תמיד ביתרות חובה בחשבון הבנק ובנטילת הלוואות. משכך, לא
13 מצאתי, שיש הצדקה, וממילא לא הונחה לפניי התשתית הראייתית הנדרשת לכך,
14 לבחון טיבה, תכליתה ויעדה של הלוואה כזו או אחרת שניטלה ע"י הצדדים במהלך
15 החיים המשותפים ולהכריע האם יש להביאה בחשבון במסגרת איזון המשאבים, אם
16 לאו.
- 17 114. כך יש לדחות טענת הנתבע, לפיה נכון למועד הקרע עמדה לזכות התובעת בחשבון
18 הבנק הפרטי שלה יתרה בסך 300,000 ₪ (סעיף 31 לתצהירו), שעה שכאמור מהראיות
19 שהוגשו ע"י התובעת עולה, כי במועד הקרע הייתה בחשבון הבנק הפרטי שלה יתרת
20 חובה בסך של כ-20,000 ₪ (ראו נספח ז' לתצהיר התובעת, עמ' 88).
- 21 115. התובעת אישרה במסגרת חקירתה הנגדית, כי עליה להשיב לנתבע סך של 150,000 ₪,
22 שעה שהוא נשא בהחזר החובות המשותפים של הצדדים: "ש. אז בעצם יתרת החובה
23 בעו"ש ויתרת הסילוק של שלוש ההלוואות זה 300,000 ₪ שמזה מגיע ל.... 150,000
24 ₪ נכון ממך? כי ... שילם חובות.
25 ת. כן" (עמ' 38 ש' 4-2 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).
- 26 116. כאמור, מצאתי שסך החובות המשותפים של הצדדים נכון למועד הקרע עמד על
27 308,000 ₪ בקירוב.
28
29
- 30 117. ברם, מן הסך האמור יש להפחית את הסכומים שנצברו ע"י הצדדים בתוכניות
31 החיסכון בסך כולל של 106,053 ₪ (נספח ו' לתצהיר התובעת, עמ' 84), אשר מעדויות
32 הצדדים עולה, כי הם נפרעו ע"י הבנק לאחר מועד הקרע לצורך כיסוי התחייבויות
33
34
35

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

הצדדים (ראו סעיף 47 ב לסיכומי הנתבע ועדות התובעת בעמ' 35 ש' 14-16 לפרוטוקול
הדיון מיום 17.03.2021).

118. הנה כי כן, סך נכסיהם השלייליים של הצדדים, נכון למועד הקרע, עמד על 200,000 ₪
בקירוב, מתוכם, כ- 20,000 ₪ יתרת חובה בחשבון הבנק הפרטי של התובעת ו-
180,000 ₪ בחשבון הבנק המשותף של הצדדים.

119. לפיכך וככל שהנתבע פרע מלוא החובות ו/או ההתחייבויות בחשבון הבנק המשותף,
על התובעת להשיב לידיו סך של 80,000 ₪ (משעליה לכסות החוב בסך 20,000 ₪ שהיה
בחשבון הבנק הפרטי שלה נכון למועד הקרע).

120. לא מצאתי להידרש במסגרת הליך זה לטענות הנתבע לפיהן יש לחייב התובעת,
במסגרת איזון המשאבים, בדמי שימוש ראויים בגין השימוש שהיא עושה בדירתו,
משמדובר בטענה שהועלתה לראשונה בסיכומיו, וממילא וככל שהוא עומד על
עתירתו, עליו להגיש תובענה מתאימה בעניין.

121. כן לא מצאתי להידרש לטענת הנתבע שאף היא הועלתה לראשונה בסיכומיו, לפיה
במסגרת איזון המשאבים יש לחייב התובעת להשיב לו הסכומים שנגבו על ידה ביתר
בגין דמי המזונות שנפסקו לזכותה ע"י בית הדין הרבני, ולו מן הטעם שלא הונחה
לפניי תשתית ראייתית מספקת בעניין.

122. טענות התובעת לפיהן הנתבע הבריח כספים מן הקופה המשותפת נטענו בעלמא, ולא
הוכחו כלל ועיקר. יובהר, כי במסגרת חקירתה הנגדית אישרה התובעת, כי הברחות
הכספים לכאורה נעשו ע"י הנתבע לאחר מועד הקרע בלבד (עמ' 44 ש' 15-3 לפרוטוקול
הדיון מיום 17.03.2021). בהמשך ציינה, כי לכל אורך דרכם המשותפת של הצדדים
הבריח הנתבע כסף מזומן (עמ' 44 ש' 23-19 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021),
וכאשר עומתה עם הסתירה בדבריה, לא עלה בידיה כלל ליישבה: "ש. הרגע אמרת
שהוא לא הבריח בנישואין שום נכסים? ת. נכסים זה כאילו משאית, רכבים ודברים
כאלו. לא" (עמ' 44 ש' 24 עד עמ' 45 ש' 1, שם).

אשר על כן לא מצאתי להידרש לטענותיה בעניין זה מעבר לאמור לעיל.

זכויות סוציאליות

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

123. הצדדים מסכימים, כי יש לאזן ביניהם, מחצה על מחצה, הזכויות הסוציאליות שנצברו על ידיהם ו/או ע"י מי מהם ממועד הנישואין למועד הקרע (ראו הצהרת ב"כ הנתבע בעמ' 62 ש' 3-1 לפרוטוקול הדיון מיום 17.03.2021).

124. באשר לתובעת יוער, כי ספק אם נצברו לזכותה זכויות סוציאליות בתקופה הנדונה.

125. הצדדים לא עתרו למינוי מומחה בעניין זה.

126. התובעת צירפה לתצהירה מסמכים בעניין זכויותיו הסוציאליות של הנתבע, אולם אין הן נוגעות למועד הקרע (נספח יג' לתצהירה, עמ' 120-121).

127. ברי, כי מדובר בהכרעה שאינה בתחום מומחיותו של בית המשפט ולצורך קביעת ממצאים בעניין זה יש לפנות למומחה בתחום האקטואריה.

128. לפיכך ובהינתן אופי ההליך דנא ורשימת הסעדים להם עותרת התובעת בתביעתה, מוצהר בזאת, כי במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים יש לאזן, מחצה על מחצה, הזכויות הסוציאליות מכל מין וסוג שהן אשר נצברו ע"י ו/או ע"ש הצדדים או ממועד הנישואין ועד ליום 01.04.2018.

סוף דבר

129. דירת המגורים השוכנת ברח' היא בבעלות הנתבע בלבד ואין לאזן שוויה בין הצדדים.

130. לצד זאת זכאית התובעת להחזר השקעותיה בדירת המגורים בסך 75,000 ₪ (המהווה מחצית מגובה ההלוואה שניטלה ע"י הצדדים לשם מימון השלמתה של תוספת הבניה) בצירוף הפרשי הצמדה למדד תשומות הבניה מיום נטילת ההלוואה ועד מועד הקרע, ומגיע לסך של 100,500 ₪ בקירוב.

131. מוצהר, כי שווי עסקו של הנתבע נכון למועד הקרע הוא בר איזון.

132. שווי המשאית שהייתה בבעלות הנתבע נכון למועד הקרע בניכוי הסך של 130,000 בצירוף הפרשי הצמדה למדד המחירים לצרכן מיום המכירה של המשאית המוזכרת בהסכם הממון ועד מועד הקרע הוא בר איזון.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלונית נ' פלוני

133. במסגרת איזון המשאבים יש לזקוף לזכות הנתבע מחצית משווי הרכב מסוג ג'יפ "..."
שבבעלות התובעת בסך 140,000 ₪.

134. ככל שהנתבע נשא באחריות לחובות ולהתחייבויות המשותפים של הצדדים נכון
למועד הקרע, יש לזקוף לחובת התובעת, במסגרת איזון המשאבים, סך של 80,000
₪.

135. הזכויות הסוציאליות שנצברו ע"י הצדדים או מי מהם ממועד הנישואין ועד למועד
הקרע הן בנות איזון, מחצה על מחצה.

136. הצדדים רשאים להגיש פסיקתא מוסכמת לחתימתי על יסוד הממצאים דלעיל.

137. בנסיבות העניין ובשים לב לתוצאה אליה הגעתי, איני עושה צו להוצאות וכל צד יישא
בהוצאותיו.

138. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים נוספים.

139. בכך תם הדיון בהליך והמזכירות מתבקשת לסגור התיק.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

פאני גילת כהן, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 18-06-58830 פלוגית נ' פלוגי

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5